

אראל היה אדם גדול. הוא היה אדם גדול בגופו, בקולו, בנוכחותו, בדברים שעשה – הוא היה גדול בחייו. ונכון יהיה לומר שחייו היו גדולים. גודל חייו העצום נבע מכך שהוא כל הזמן העצים אותם. הוא דחף את גבולות חייו בתשוקותיו. ואראל היה איש של תשוקות. הייתה לו תשוקה עזה לאנשים, למשפחה, לחברים, לעבודה, לאוכל... הייתה לו תשוקה לחוויות. והוא חווה... והוא יצר חוויות, לו ולסובבים אותו... והוא חי אותם את החיים הגדולים. אראל הוא אדם שהחיים לא עברו לידו, החיים לא "קרו" לו. הוא יצר אותם. ובגודלם, הם מילאו אותו ואותנו. וכגודלו וגודל חייו, כך חסרונו, וכך הגעגועים אליו.